

SANKURIANG

Ing jaman biyen, ing Jawa Barat ana bocah wadon sing jenenge Dayang Sumbi. Dheweke duwe anak lanang jenenge Sangkuriang.

Anak kasebut seneng banget golek kewan ing alas. Saben mburu, dheweke tansah diiringi asu kang ditresnani sing dijenengi Tumang.

Tumang satemene titisane para dewa, lan uga bapake kandung Sangkuriang, nanging Sangkuriang ora ngerti yen biyunge wis mbedakake kanthi rahasia.

Sawijining dina, kaya biasane Sangkuriang tindak menyang alas kanggo mburu. Sawise tekan ing alas, Sangkuriang wiwit nggoleki mangsa.

Dheweke weruh manuk sing lungguh ing sangisore, banjur tanpa mikirake Sangkuriang langsung nembak, lan ditindakake kanthi bener.

Sangkuriang banjur dhawuh marang Tumang kanggo ngoyak mangsa, nanging Tumang ora bisa ngendhaleni dhawuhe Sangkuriang.

Amarga dheweke kesengsem ing Tumang, Sangkuriang banjur ninggalake Tumang lan ora diijini bali menyang omah maneh.

Rawuh ing omah, Sangkuriang nyeritakake kedadeyane marang ibune. Sawise krungu critane putrane, Dayang Sumbi duka banget. Dheweke njupuk sendok beras, lan disabetake ing siraha Sangkuriang. Rumangsa kuciwa karo perawatan ibuné, Sangkuriang mutusaké arep lunga, lan ninggal omahé.

Sawise kedadeyan kasebut, Dayang Sumbi nyesel banget amarga tindakane. Panjenenganipun ndedonga saben dinten, lan takon sing sapisan bisa ketemu karo putrane maneh.

Amarga katresnan saka doa Dayang Sumbi, Gusti Allah maringi hadiah keayunan sing langgeng lan enom langgeng ing salawas-lawase.

Sawise bertahun-tahun Sangkuriang ngembara, dheweke pungkasane arep bali menyang kampung halamane. Sasampunipun wonten, piyambakipun kaget, amargi kitha asalipun sampun rame.

Kesenengane Sangkuriang tambah akeh nalika ing tengah dalan ketemu karo wanita sing ayu banget, sing ora liya yaiku Dayang Sumbi. Amarga kepincut karo kaendahane, Sangkuriang langsung ngajak dheweke.

Akhire lamarane Sangkuriang ditampa dening Dayang Sumbi, lan sarujuk bakal nikah ing mangsa ngarep. Sawijining dina, Sangkuriang njaluk ijin saka calon bojone kanggo mburu ing alas. Sadurunge ninggalake, dheweke njaluk ngencengi iket ing sirahe marang Dayang Sumbi. Dayang Sumbi kaget banget, amarga nalika mbesuk sirahe Sangkuriang, dheweke weruh bekas lara.

Bekas loro iki mirip karo bekas loro anaké. Sawise takon Sangkuriang babagan nyebabake ciloko, Dayang Sumbi luwih kaget, amarga sejatine manawa calon bojone iku anak dhewe.

Dayang Sumbi bingung, amarga dheweke ora bisa kawin karo anake dhewe. Sawise Sangkuriang bali saka mburu, Dayang Sumbi nyoba ngomong karo Sangkuriang, supados Sangkuriang mbatalake rencana pernikahane.

Panjuluk saka Dayang Sumbi ora disetujoni dening Sangkuriang, lan mung dianggep minangka angin.

Saben dina, Dayang Sumbi mikir babagan perkawinan kasebut ora tau kelakon. Sawise mikir kanthi keras, pungkasane Dayang Sumbi nemokake cara sing paling apik. Dheweke ngirimake rong syarat kanggo Sangkuriang.

Yen Sangkuriang bisa ngrampungake kahanan kasebut, banjur Dayang Sumbi kepingin dadi bojo, nanging yen gagal banjur ora sido rabi. Syarat pertama kanggo Dayang Sumbi yaiku yen kali Citarum bakal diwenehi bembegan.

Lan kaping pindho, njaluk Sangkuriang kanggo nggawe kapal sing gedhe banget kanggo nyabrang kali. Kondisi kasebut kudu rampung sadurungé subuh.

Sangkuriang setuju kang dijuluk Dayang Sumbi, lan janji bakal rampung sadurunge esuke. Kanthi kakiyatan supranatural, Sangkuriang banjur ngeterake kanca-kancane saka bangsa Jin supaya bisa ngrampungake tugas kasebut.

Dayang Sumbi ngintip karya Sangkuriang. Dheweke kaget, amarga Sangkuriang meh ngrampungake kabeh syarat sing diwenehake dening Dayang Sumbi sadurunge subuh.

Dayang Sumbi banjur njaluk bantuan masyarakat sekitar kanggo ngetokake kain sutra abang ing sisih wétan kutha.

Nalika ndeleng werna abang ing sisih wétan kutha, Sangkuriang mikir yen ana esuk. Sangkuriang langsung nyopot karyane lan ngrasa dheweke ora bisa ngrampungake syarat sing dikirim dening Dayang Sumbi.

Kanthi gangguan lan kuciwa, Sangkuriang banjur njebol bendungan kasebut. Amarga rusak bendungane, ana banjir lan kabeh kutha iki tenggelam ing banyu.

Sangkuriang uga nendhang perahu gedhe sing wis digawe. Perahu nglangi lan ambruk, banjur dadi gunung sing disebut Tangkuban Perahu.

